

På sommerkendte steder

*Tidlig skumring, tågedryp
fra de skygetræer, der står
mellem kolde, blege gravsten
på den lille kirkegård.*

*Luften mild og grå og våd,
dugget til af regn og tåge,
og den lange, hvide mur
med den gamle, tunge låge.*

*Aftenklokkens dumpe klemt
fra det lave tårn, der lyst
toner frem i aflendisen.*

*Da den tier, blir der tyst.
Og en fugl, der før fløj op,
flyver skyggeblødt tilbage.
Atter kun lidt tågedryp,
som et suk, en stille klage.*

*Mørkets komme — hastigt nu,
sletten som et ørkenland.*

*Og en ensom vogn, der knaser
over vejens grus og sand.*

*Havets fugtigkolde gus
prikker vådt mod mine kinder,
stranden øde, kold og bar,
borte alle sommerminder.*

Harald Herdal.

58. Politikens Magasin 29. december 1946.